

Med disse kriterier som udgangspunkt er der i det følgende på grundlag af de fra ministerierne indkomne besvarelser opstillet en oversigt over de tilfælde, hvor ministerens indflydelse på dispositioner over bevillingerne er retligt begrænset.

§ 8. Statsministeriet.

1.01.62.01. Dagspressens finansieringsinstitut. (Bevilling 1975-76: 4.000.000 kr.)

I henhold til lov nr. 214 af 27. maj 1970 om økonomisk bistand til et finansieringsinstitut for dagspressen som ændret ved lov nr. 286 af 26. juni 1975 yder statsministeriet et årligt tilskud på 4 mill. kr. til Dagspressens Finansieringsinstitut. Endvidere kan der i henhold til samme lov § 2 af statskassen ydes garanti på indtil 30 mill. kr. for kautionsforpligtelser, der indgås af instituttet i forbindelse med opførelse og modernisering m. v. af anlæg til dagspressens avisfremstilling.

Tilskuddet skal anvendes til tilsvarende formål samt — i begrænset omfang — til investeringer af immateriel karakter. Tilskud er maksimeret til 15 pct. af anlægssummen for det pågældende projekt svarende til en rentelettelsesordning på 3 pct. p. a.

Ifølge vedtægterne skal de af finansieringsinstituttet bevilgede kautioner sikres ved panteret el. lign. i de ved kautionen finansierede anlæg. Statsgarantien er subsidiært hæftende i forhold til instituttets egenkapital, der tilvejebringes ved indbetaling af bidrag fra medlemmerne.

D. F., der er oprettet af dagbladene, ledes af en bestyrelse bestående af 5 medlemmer, der vælges af instituttets medlemmer (generalforsamlingen). Et af statsministeriet nedsat tilsynsråd fører regnskabsmæssigt tilsyn med instituttets virksomhed og afgiver indstilling til statsministeriet om ydelse af statsgaranti.

Under hensyn hertil og til, at tilskud til det enkelte projekt er begrænset til maksimalt 15 pct. samt, at de af instituttet ydede garantier er sikret ved panteret o. lign., finder statsministeriet det ikke nødvendigt eller hensigtsmæssigt at ændre den i loven fastsatte ordning vedrørende statstilskud og statsgaranti til dagspressens finansieringsinstitut.

§ 10. Udenrigsministeriet.

1.01.61.02. Industrialiseringsfonden for Udviklingslandene (Bevilling 1975-76: 25.000.000 kr.)

Fondens virksomhed er hjemlet i § 9 i L 297 1971 som ændret senest ved L 168 1974. Dens midler tilvejebringes ved 35 pct. af provenuet af forbrugsafgifterne på kaffe m. v.

Fonden er en selvejende institution, hvis formål og virksomhed er nærmere fastsat i fondens vedtægter.

Udenrigsministerens beføjelser i relation til fonden er fastsat i ovennævnte lov og består dels i, at ministeren udnævner fondens bestyrelse og direktør, og dels i, at han skal godkende fondens vedtægter, der bl. a. bestemmer, at bestyrelsen hvert år skal aflægge beretning til udenrigsministeren.

En ændring af den ønskede karakter vil for Industrialiseringsfondens vedkommende enten kunne gennemføres ved en lovændring, der ophæver fondens nu lov hjemlede status som selvejende institution, eller ved en vedtægtsændring at tillægge udenrigsministerens repræsentant i fondens bestyrelse særlige beføjelser.

Konsekvensen heraf vil formentlig i begge tilfælde være opløsning af fondens bestyrelse, hvorved fondens sekretariat må henlægges direkte under udenrigsministeriet. En sådan ændring finder udenrigsministeriet meget u hensigtsmæssig, da man tillægger det betydelig vægt, at fonden i sine relationer til dansk erhvervsliv fremtræder uafhængigt af statsmagten.

3.01.63.05. Katastrofebistand. (Bevilling 1975-76: 2.500.000 kr.)

Dele af bevillingerne under ovennævnte konti kanaliseres gennem selvstændige private danske organisationer, herunder i første række Folkekirkens Nødhjælp, Dansk Røde Kors, Dansk Flygtningehjælp og Red Barnet.

Udenrigsministeriet er ikke repræsenteret i disse organisationers styrende organer og udøver kun sin indflydelse derved, at ministeriet ved delegeringen af de pågældende bevillingers forvaltning opstiller forudsætnings- og retningslinier for deres anvendelse.

Ordningen med, at disse bevillinger delvis